

*Diamentowy
Jubileusz Kapłaństwa
Ks. Prałata Józefa Huszalukę*

**KS. PRAŁAT JÓZEF HUSZALUK
MGR TEOLOGII,
KAPELAN JEGO ŚWIĄTOBLIWOSCI,
KANONIK HONOROWY KAPITUŁY KOLEGIATY JANOWSKIEJ**

1960 - 17 stycznia - 2020

Stoczek Łukowski, 2020

Dzieciństwo

Ks. Prałat Józef Jan Huszaluk urodził się 08.04.1935 r. w Uścimowie Nowym, w parafii św. Apostołów Piotra i Pawła w Uścimowie, w województwie lubelskim, jako drugi syn Franciszki i Józefa Huszaluków. Sakramentu Chrztu Św. udzielił mu dn. 22.04.1935 r. Ks. Proboszcz Jan Godlewski, pierwszą Komunię Św. przyjął z rąk Ks. Proboszcza Henryka Domalewskiego.

Wykształcenie

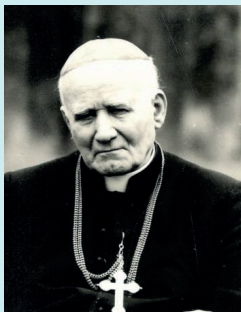
Szkołę Podstawową ukończył w Uścimowie w 1950 r. Świadectwo maturalne uzyskał w Prywatnym Biskupim Gimnazjum i Liceum w Siedlcach w 1954 r. oraz – po raz drugi - państwowe maturalne świadectwo - w Korespondencyjnym Liceum Ogólnokształcącym w Siedlcach w 1958 r. Studiował w Wyższym Seminarium Duchownym Diecezji Siedleckiej w latach 1954 - 1960. Dn. 09.12.1972 r. ukończył Studium Pastoralne na wydziale Teologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, uzyskując tytuł magistra teologii z wynikiem bardzo dobrym.

Ks. Józef Huszaluk

Kapłaństwo

Święcenia kapłańskie przyjął w Katedrze Siedleckiej dniu 17.01.1960 r. z rąk Księdza Biskupa Ordynariusza Ignacego Świrskiego, Sługi Bożego obecnie którego rozpoczął się proces beatyfikacyjny na szczeblu diecezjalnym.

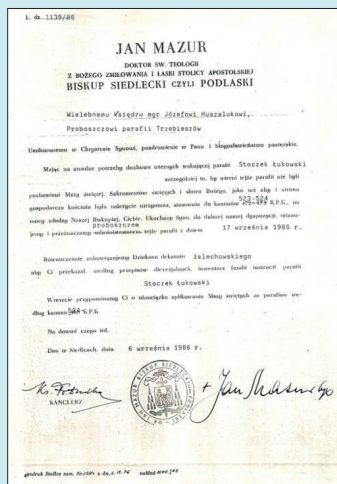
Bp Ignacy Świrski

Parafie

Parafia Suchożebry – Ks. Józef Huszaluk udziela ślubu

17.02.1960 r. - 28.09.1964 r. - wikariusz w parafii **Suchożebry**
28.09.1964 r. - 04.10.1975 r. - proboszcz w parafii **Witoroż** św. Michała Archanioła
04.10.1975 r. - 28.10.1976 r. - wikariusz adiutor – wice-proboszcz (z pełną władzą proboszczą) w parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w **Białej Podlaskiej**.
28.10.1976 r. - 17.09.1986 r. - proboszcz parafii pw. Dziesięciu Tysięcy Rycerzy Męczenników w **Trzebieszowie**.
17.09.1986 r. - 14.07.2004 r. - proboszcz parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w **Stoczku Łukowskim**.

Jan Mazur – doktor św. Teologii z Bożego zmiłowania i łaski Stolicy Apostolskiej Biskup Siedlecki czyli Podlaski mianuje ks. mgr. Józefa Huszaluka proboszczem w parafii Stoczek Łuk.

Działalność remontowo-gospodarcza

W **Suchożebrach** będąc wikariuszem pobudował drewniany parafialny budynek dla dzieci i młodzieży do nauczania religii oraz spotkań dla ministrantów, scholi, rodziców, jasełek itp.

W **Witorożu** dokonał gruntownego remontu wewnątrz i na zewnątrz świątyni, łącznie z wymianą podwalin, okien i wieży. Odmalował, wyposażył ją w soborowy ołtarz, ambonkę, naczynia i szaty liturgiczne. Doprowadził do niej energię elektryczną i ogrodził parkanem. Pokonując wielkie trudności, poszerzył grzebalny cmentarz, uporządkował i ogrodził parkanem z sylikatowej cegły. Dokonał także gruntownego remontu plebani, łącznie z wymianą podwalin, dachu, podłóg, szalunku, okien. Zainstalował w niej, centralne ogrzewanie, kanalizację i oświetlenie. Całą posesję parafialną ogrodził parkanem (ok. 400 m).

Na terenie parafii uczył religii dzieci ze Szkoły Podstawowej w Witorożu na plebanii, dojeżdżał do dzieci z Czteroklasówki w Danówce i w Leszczance oraz do Żerocina, należącego do parafii Drelów i tam uczył wszystkie dzieci ze Szkoły Podstawowej.

Źródłem utrzymania była parafialna ziemia, za którą nie tylko trzeba zapłacić podatek, ale do Punktu Skupu trzeba było dostarczyć wyznaczoną ilość zboża, żywca, mleka, innych rolnych produktów, odrobić wyznaczony szarwark, zbierać stonkę itp.

Do parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w **Białej Podlaskiej** został posłany ze specjalną misją, której nikt z kapłanów nie odważył się podjąć, zażegnania bardzo przykrego i głośnego konfliktu, jaki powstał między parafianami a proboszczem ks. Franciszkiem Józwiakiem. Zainteresowała się nim ówczesna prasa. Sprawa oparła się nawet o Ks. Kardynała Prymasa Polski Józefa Glempa.

Na rękę była ta sytuacja księżom patriotom oraz ojcom Kapucynom, którzy obsługując kościół św. Antoniego, położony na terenie parafii, prowadzili swoje duszpasterstwo. Wszyscy bojkotowali pracę ks. Józefa i jego wikariuszy. UB działał z bardzo wytężoną i perfidną siłą. W tym czasie specjalne Misje Święte przeprowadzili Ojcowie Werbiści, które też usiłowano zakłócić. Mimo przeróżnych trudności, w dość krótkim czasie udało się ks. Józefowi wypełnić swoją misję. Młodzież i zbuntowani parafianie powrócili do swojej świątyni. Ks. Józef, chociaż mógł pracować dalej w parafii, nawet parafianie usiłowali go zatrzymać, poprosił Ks. Biskupa Ordynariusza Jana Mazura o przeniesienie go do innej parafii. Został posłany do parafii Trzebieszów.

Podczas pełnienia urzędu proboszcza w **Trzebieszowie** wybudował kościoły: w Brzozowicy Dużej i Szaniawach Matysach, kaplicę w Leszczance i plebanie w Trzebieszowie.

W Trzebieszowie, oprócz wyżej wymienionych prac, wyposażył parafialną świątynię w elektryczne piecyki, zainstalował podwójne okna, ocieplił sufit. Pomalował wewnątrz świątynię, pozłocił ołtarze, wyposażył ją w nowy soborowy ołtarz, ambonkę sedilia, konsle i bardzo funkcjonalne ławki, wymienił elektryczną instalację. Na zewnątrz na całej świątyni położył nowy tynk. Dokonał remontu dachu i kościelnej wieży, odводnił przy kościele teren. Podobnie dokonał gruntownego zewnętrznego i wewnętrznego remontu dzwonnicy. Wokół kościoła położył nowy chodnik i wyremontował parkan. Doprowadził także do porządku teren przy kościele i plebanii. Zagospodarował cały teren. Zrobił parking dla samochodów. Obsadził różnego rodzaju krzewami.

Na grzebalnym cmentarzu dokonał wewnątrz i zewnątrz gruntownego remontu zabytkowej kaplicy, odwadniając jej teren. Do kaplicy aż od głównej trasy doprowadził elektryczną instalację niskiego napięcia. Uporządkował cmentarz grzebalny, karczując zarośla robiąc odpowiednie alejki. Po kilku nieudanych próbach, wreszcie udało mu się wybić głębinową studnię do podlewania kwiatów i mycia pomników. Od głównej trasy, z klinkieru drogowego ułożył drogę aż do grzebalnego cmentarza, co bardzo wszystkim pomogło bez przeszkód dostać się na cmentarz nie tylko w zimie ale latem, zwłaszcza po deszczu.

W **Stoczku Łukowskim** zaczął prace w świątyni parafialnej wewnątrz i na zewnątrz: od ocieplenia sufitu poprzez wyłożenie warstwy waty mineralnej a na zewnątrz zainstalował drugie okna. Następnie przygotował świątynię. Pomalował wewnątrz cały kościół, pozłocił wszystkie ołtarze, dokonał konserwacji wszystkich obrazów, łącznie z ramami. Postarał się o nowe obrazy: Matki Bożej Nieustającej Pomocy, Wniebowzięcia Matki Bożej, Miłosierdzia Bożego, Unitów Podlaskich i figurę Matki Bożej Fatimskiej a na szczyt świątyni figurę Matki Bożej Wniebowziętej. Od południowej strony kościoła postawił pomnik Jana Pawła II.

Pomnik Jana Pawła II przy kościele w Stoczku Łukowskim

Wymienił całą instalację elektryczną. Z Krakowa sprowadził, robione na zamówienie, nowe żyrandole i o różnych wymiarach stylowe świeczniki. W tej firmie z Krakowa pozłocił wewnątrz i zewnątrz tabernakulum, monstrancję i wszystkie kielichy, puszki oraz naczynia do chrztu i chorych. Podniósł prezbiterium, wyposażając je w nowy soborowy ołtarz, ambonkę, statyw, sedilia i ławy. W tym czasie po raz drugi w prezbiterium nałożył nowy tynk i wszystko pomalował. Dokonał remontu ławek, konfesjonałów, ław i innych elementów.

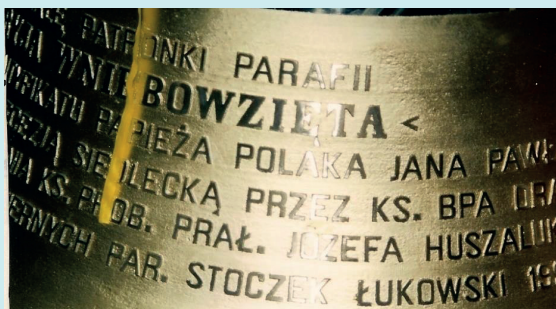

Prezbiterium po remoncie w 2003 r.

Na wieży zainstalował dwa nowe dzwony. Do wciągania tych dzwonów umieścił specjalną, ślimakową wciągarkę, która na wieży pozostanie na zawsze do wciągania, w razie potrzeby, innych przedmiotów.

Dzwon kościelny

Tekst informacyjny na dzwonie:

NA CHWAŁĘ PATRONKI PARAFII – „MARYJA WNIEBOWZIĘTA”

W 17-tym ROKU PONTYFIKATU PAPIEŻA POLAKA JANA PAWŁA II i 20-tym ROKU RZĄDZENIA DIECEZJĄ SIEDLECKĄ PRZEZ KS. BPA DRA JANA MAZURĄ,
ZA DUSZPASTERZOWANIA KS. PROB. PRAŁ. JÓZEFA HUSZALUKA
OFIAROWANY Z OFIAR WIERNYCH PARAFII STOCZEK ŁUKOWSKI 1995 R.

Na frontonie świątyni i na całej wieży, uzupełnił wypadnięte cegły, drewnianą żaluzję wymienił na metalową, usunął rosnące w murze brzozy, pokrył miedzianą blachą wieżę, na miejsce żelaznego zardzewiałego, już prawie spadającego krzyża, umieścił nowy, miedziany, ażurowy krzyż.

Do wykonania tych prac trzeba było postawić rusztowanie ponad 80 metrów wysokości, począwszy od ziemi do szczytu wierz, oplatając nią wieżę dookoła. Ponieważ nie było chętnych do wykonania tej pracy, Ks. Józef wykonał ją sam sposobem gospodarczym. Zniwelował teren przy świątyni, użyźnił glebę, zasiał trawę, zasadził odpowiednie krzewy. Podobnie uporządkował teren przy plebanii, nowym parafialnym budynku. Zagospodarował, sadząc różnego rodzaju krzewy. Do podlewania krzewów i trawy wybił głębinową studnię, zainstalował na całym terenie instalację nawadniającą. Przy świątyni i na całym terenie, na alejkach i placach na parkowanie samochodów, położył kostkę.

Parafia nie posiadała wpisu do Księgi Wieczystej (nie było żadnych dokumentów potwierdzających własność: kościoła, budynków i terenu parafii) - zadbał o to, aby parafia uzyskała na wszystko odpowiednie prawne dokumenty – Księgę Wieczystą. Odzyskany teren, poprzez notarialną zamianę gruntów, przeznaczony pod budowę nowego parafialnego budynku, ogrodził metalowym parkanem.

Następnie zajął się ociepleniem bardzo zimnej plebanii i remontem dachu oraz remontem organistówki. Pobudował cmentarną kaplicę i parafialny dom dla organisty, kościelnego i ks. emeryta.

Kaplica cmentarna – projekt techniczny wykonał inż. Waldemar Janusz Niścior

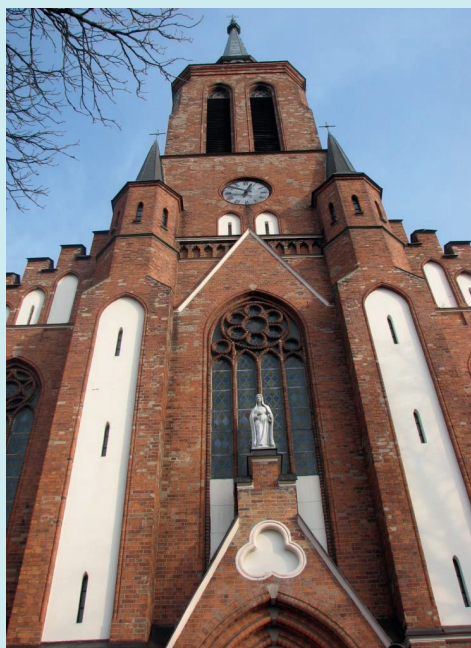
Dom parafialny dla organisty, kościelnego i ks. emeryta

Uporządkował cmentarz, doprowadzając do przyzwoitego wyglądu parkan, odbudowując w wielu odcinkach mur i wymieniając wszystkie bramy na nowe. Na nowym cmentarzu przeprowadził geodezyjne pomiary, wytyczając zagospodarowanie tego terenu: alejki i Wojenną Kwaterę. Na głównych alejkach całego cmentarza położył brukową kostkę. Wybił głębinową studnię i zainstalował wodną instalację z 10. punktami odbioru wody.

Kwatera wojenna na cmentarzu parafialnym w Stoczku Łukowskim

Wspólnie z parafianami, tuż przed przejściem na emeryturę, ufundował figurę patronki kościoła - Matki Bożej Wniebowziętej i umieścił na frontonie kościoła, na podeście zaplanowanym przez architekta tej świątyni, czego nie udało się dokonać jego poprzednikom w ciągu stu lat. Jako trzeci kolejny proboszcz o imieniu Józef, ufundował dla parafii figurę Świętego Józefa.

Praca duszpasterska

Ks. Proboszcz Józef Huszaluk potrafił harmonijnie łączyć sprawy duchowe z materialnymi. Bardzo szybko poznał swoją nową parafię i jej mieszkańców odwiedzając codziennie wieczorem - oprócz niedziel - z panem organistą mieszkańców w poszczególnych wsiach. Wstuchiwał się w głosy swoich parafian, często bardzo krytyczne. Pogłębiał swoją znajomość podczas wizyt duszpasterskich. W celu dokładnego poznania parafii, a zwłaszcza jej mieszkańców, ich warunków życia i codziennych problemów, bardzo chętnie korzystał z wyjazdów do chorych. Ponadto trzy razy w roku – w listopadzie, przed wielkim postem i na poświęcenie pól, odprawiał Mszę Św. na wioskach, by łączyć społeczność i by chorzy mogli skorzystać z Sakramentów św.

Przyszłość Kościoła i Ojczyzny widział w zdrowej rodzinie. Zdawał sobie sprawę z tego, że wychowanie dziecka zależy od dobrej rodziny. Dlatego przy każdej sposobności rodzicom udzielał odpowiednich rad. Podczas tych spotkań, podkreślał godność i rolę tego sakramentu, od strony teologicznej i duszpasterskiej. Zwracał uwagę na obowiązki, jakie wypływają z tego Sakramentu. Praktycznie przygotowywał do czynnego uczestnictwa w liturgii chrztu. Nie unikał odpowiedzi na pytania dotyczące trudnych problemów. Sam celebrował Eucharystię, podczas której był udzielany Chrzest.

Pracował nad tym, by młode pokolenie wsparte rodzicami a nawet szkołą uczestniczyło oprócz Mszy Św. w innych Nabożeństwach, tj.: Droga Krzyżowa, Gorzkie Żale, Nabożeństwo Czerwcowe, Majowe, Październikowe itp.

Zdawał sobie sprawę z tego, jaką rolę w wychowaniu młodego pokolenia odgrywa Szkoła, współpraca jej z rodzicami i kościołem, co w tym trudnym okresie, nie najlepiej się układało i szukał różnych sposobów, aby uzdrowić ten stan, by przekonać do kościoła wszystkich, zwłaszcza uprzedzonych.

Ks. Proboszcz zadbał również, aby uroczystości patriotyczne w parafii Stoczek Łukowski, które dzięki prężnemu działaniu członków Armii Krajowej odbywały się dość często, zmieniły swój charakter ze świeckich na religijne. Prowadził rozmowy z rodzicami, nauczycielami, kombatanami i innymi osobami, aby ich przekonać, że prawdziwy patriotyzm musi być oparty na Panu Bogu, a tym samym związany z kościołem. Zależało mu na tym, aby w świętowanie tych uroczystości byli zaangażowani wszyscy; poszczególne rodziny, szkoły, organizacje, stowarzyszenia, aby za przebieg tych uroczystości odpowiadali ci, którzy mają wpływ na społeczność stoczkowską. Kombatanom działającym w strukturach AK umożliwił upamiętnienie lokalnych bohaterów pomagając w postawieniu pomnika ostatniemu dowódcy Wacławowi Rejmakowi „Ostoi” oraz wmurowanie tablic pamiątkowych w krużgoc kościelnej dawódcem: W. Barejowi, W. Kaczorowi, A. Nęckiemu i Z. Bagrowskiemu.

Ks. Bp Ordynariusz Jan Mazur w asyście Ks. Proboszcza J. Huszaluka poświęcił pomnik Ostoi

Z tej racji, że parafia ma charakter rolniczy, otoczył swoją szczególną troską ludzi ciężko pracujących na roli. Uwrażliwiał rolników na skuteczną pomoc, jaką mogą otrzymać od Pana Boga. Nadał wyjątkowy charakter Nabożeństwom Poświęcenia Pól, łącząc je ze Mszą św. Organizował w Świętego Marka (25.IV.) po Mszy św. wieczorowej wokół kościoła procesję błagalną ze śpiewem Litanii do Wszystkich Świętych, oraz w Dni Kwartalne - Krzyżowe – w poniedziałek, wtorek i w środę po IV Niedzieli Wielkanocnej - podobną procesję błagalną o dobre i szczęśliwe urodzaje, co dzień do innego krzyża przy kościele oraz wiele innych uroczystości i świąt kościelnych.

Ks. Proboszcz Józef Huszaluk jako pierwszy w Diecezji w 1997 r. powołał Akcję Katolicką, której udostępnił do dyspozycji kilka pomieszczeń na plebanii i na sklepik w kruchcie kościelnej. Wyposażył bibliotekę w książki z własnego zbioru, przekazał swój telewizor, radio, komputer, drukarkę, zainstalował Internet. Jeszcze jako proboszcz parafii w Stoczku Łukowskim, nawiązał współpracę ze Zgromadzeniem Sióstr św. Teresy od Dzieciątka Jezus, którego założycielem jest urodzony i ochrzczony w Stoczku Ks. Bp Adolf Piotr Szelążek.

O fakcie - urodzin naszej wspólnota parafialna dowiedziała się od Sióstr Terezanek z Podkowy Leśnej 14.05.2000 - Roku Jubileuszowego, w Niedzielę Dobrego Pasterza, rozpoczynając Tydzień Modłów o Powołania Kapłańskie i Zakonne. Od tego momentu stał się niezłomnym orędownikiem Biskupa Szelążka, szerząc jego kult i od 19.10.2014 r. rozpoczął w każdą III niedzielę miesiąca odprawiać Msze Św. o rychłą beatyfikację.

Ks. Prałat Józef Huszaluk - po 44 latach posługi kapłańskiej, w tym 18 latach posługi w stoczkowskiej parafii - dn. 29.06.2004 r. dekretem Księdza Biskupa Ordynariusza Zbigniewa Kiernikowskiego, z dniem 14.07.2004 r. został przeniesiony na emeryturę, z decyzją zamieszkania w budynku parafialnym w Stoczku Łukowskim. Zgodnie z ww. dekretem – kapłani emeryci lub renciści, którzy zamieszkali przy parafii, mają prawo do korzystania z mieszkania, jednak sami muszą pokrywać koszty ogrzewania, energii elektrycznej i wody.

Od lewej: Pan Zbigniew Sidor, Ks. Bp Henryk Tomasik, Ks. Proboszcz Józef Huszaluk

Tytuły i odznaczenia

W dniu 11.11.1983 r. Ojciec Święty Jan Paweł II podniósł Ks. Proboszcza Józefa Huszaluka do godności **Kapelana Honorowego Jego Świątobliwości**.

Dnia 8.10.1988 r. Biskup Siedlecki, Ksiądz Ordynariusz Jan Mazur mianował go **kanonikiem honorowym Kapituły Kolegiaty Janowskiej**.

Dnia 10.01.2010 r. Rada Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa nadała mu **Złoty Medal opiekuna Miejsc i Pamięci Narodowej**.

Dnia 27.11.2019 r. został odznaczony **Srebrnym Krzyżem Zasługi za działalność na rzecz ochrony zabytków**.

Emerytura

Służba Ks. Prałata Józefa Huszaluka - Bogu i Kościołowi - nie skończyła się z dniem przejścia na zasłużoną emeryturę. Został on bowiem w stoczkowskiej parafii do dziś i pełni nadal posługę kapłańską. Aktywnie uczestniczy w życiu parafii, współpracując z kolejnymi proboszczami – Ks. Proboszczem Stanisławem Małkiem i Ks. Proboszczem Stanisławem Bieńko – oraz księżmi wikariuszami pracującymi w parafii Stoczek Łukowski. Cieszy się ogromnym szacunkiem parafian oraz współpracujących na przestrzeni lat osób świeckich i duchownych. Potwierdzeniem tego - a przykłady można by mnożyć - są uroczyste obchodzone jubileusze kapłaństwa - złoty w 2010 r. oraz obecnie – diamentowy.

Jubileusz 50-lecia kapłaństwa ks. Prałata Józefa Huszaluka – 17.01.2010 r.

Ks. Prałat Józef Huszaluk jest niezłomnym orędownikiem: Sł. Bożego Biskupa Adolfa Piotra Szelązka (którego proces beatyfikacyjny jest już na etapie rzymskim), Sł. Bożego Biskupa Ignacego Świrskiego (proces beatyfikacyjny na etapie diecezjalnym) oraz Siostry Róży Wandy Niewęglowskiej, w sprawie której gromadzone są materiały do rozpoczęcia procesu. Poświęca wiele energii, czasu i zdrowia, by szerzyć kult tych, których losy ważą się na drodze do świętości.

Sł. Boży Bp A. P. Szelązek

Sł. Boży Bp Ignacy Świrski

S. R. W. Niewęglowska

Uroczystość poświęcona pamięci Sł. Bożego A. P. Szelązka

Dziś mija dokładnie 60 lat od momentu, kiedy Ksiądz Prałat Józef Huszaluk powierzył swe życie Bogu i Kościołowi. I chociaż to niezwykle ryzykowne i niesprawiedliwe – bo jednak bardzo uproszczone – można się pokusić się o krótkie podsumowanie...

**Ks. Prałat Józef Huszaluk - mgr Teologii, Kapelan Jego Świątobliwości,
Kanonik Honorowy Kapituły Kolegiaty Janowskiej:**

- związany z sześcioma parafiami - urodzony i ochrzczony w Uścimowie, wikariusz w Suchożebach, proboszcz w Witorożu, Białej Podlaskiej, Trzebieszowie i Stoczku Łukowskim;
- objął probostwo w parafii Stoczek Łukowski w bardzo symbolicznym dniu tj. 17.09.1986 r., dokładnie w dzień 47. rocznicy agresji ZSRR na Polskę;
- w parafii WNMP w Stoczku Łukowskim spędził – 33 – chrystusowe lata;
- funkcję proboszcza pełnił przez 18 lat i była to służba 24 godziny na dobę, bez względu na porę roku, dzień tygodnia czy porę dnia i nocy;
 - szczególną troską w rodzinie otaczał chorych i był do ich dyspozycji w każdą niedzielę po Mszy św. o godz. 10¹⁰. Był zawsze tam, gdzie parafianie oczekiwali na wyrozumiałość, dobre słowo i miłosierdzie;
 - na pierwszym miejscu zawsze stawiał i stawia Kościół, a w Kościele – Tabernakulum i Konfesjonał.

Ks. Prałat Józef Huszaluk

– ur. 8 kwietnia 1935 r.

– 17 stycznia 1960 r. wyświęcony
przez Sługę Bożego ks. bpa Ignacego Świrskiego
– od 17 września 1986 r. w parafii Stoczek Łukowski

1960 - 17 stycznia - 2020

Uścimów | Suchożebry
Witoroż | Biała Podlaska
Trzebieszów | Stoczek Łukowski

*Folder jest prezentem dla Czcigodnego Jubilata
od dyrektorów i kierowników jednostek organizacyjnych działających w Parafii Stoczek Łukowski*

oprac. na podstawie pracy p. Barbary Bogusz-Milewskiej oraz dokumentów źródłowych